

Postanowienie z dnia 22 lutego 1995 r.
III PO 2/95

1. Na podstawie przepisu art. 190 § 1 k.p.a. nie może powstać spór kompetencyjny między organem administracji a Naczelnym Sądem Administracyjnym.

2. Pismo organu administracji, informujące pracownika o tym, że jego stosunek pracy miał charakter umowny, nie jest decyzją administracyjną.

Przewodniczący: Sędzia SN: Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Janusz Łętowski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel, Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości: Tadeusz Szóstakowski, Przedstawiciel Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej: Edmund Guzel,

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 1995 r. na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Romana R. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego między Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie a Ministerstwem Transportu i Gospodarki Morskiej o ustalenie organu właściwego dla rozstrzygnięcia sprawy o rozwiązanie stosunku pracy

p o s t a n o w i ł o:

wniosek oddalić

U z a s a d n i e n i e

Roman R. zwrócił się do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym o rozpatrzenie "negatywnego sporu kompetencyjnego między Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej a Naczelnym Sądem Administracyjnym". Ze znajdującego się w aktach sprawy obszernego wniosku wynika, że sprawa dotyczy sporu między skarżącym a zatrudniającą go niegdyś Generalną Dyрекcją Dróg Publicznych, natomiast przedmiotem sporu jest to, czy w momencie zwolnienia go z pracy w tejże Dyrekcji miał on status pracownika mianowanego, czy też zatrudnionego na podstawie umowy o pracę. Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej zajęło ostatecznie stanowisko, iż skarżący był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, z którym to poglądem skarżący się nie zgadza. Pismo Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 12 stycznia 1994 r. precyzujące stanowisko w sprawie potraktował on jako decyzję administracyjną i zaskarżył je do NSA w Warszawie, ten zaś postanowieniem z dnia 5 maja 1994 r. [...] odrzucił skargę, stwierdzając iż wspomniane pismo Ministerstwa nie jest decyzją administracyjną i skarga na nie nie służy. Poinformował też skarżącego, iż w jego sprawie właściwy jest sąd pracy (art. 26 pkt. 1 k.p.).

W tej sytuacji skarżący wystąpił z wnioskiem o rozpatrzenie powstałego - jak twierdzi - negatywnego sporu kompetencyjnego, bowiem - zgodnie z jego stanowiskiem - ani Generalny Dyrektor Dróg Publicznych, ani Minister Transportu i Gospodarki Morskiej ani Naczelny Sąd Administracyjny nie uznali się za właściwych rzeczowo do

rozpatrzenia tegoż urzędniczego sporu pracowniczego.

Kolegium Kompetencyjne zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 190 § 1 k.p.a. spory o właściwość między organami administracji państwowej a sądami rozstrzyga Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym. Podmiotem takiego sporu w świetle powyższego przepisu może być jednak tylko sąd powszechny, nie zaś Naczelny Sąd Administracyjny, który sprawuje w ramach swej właściwości kontrolę zgodności decyzji administracyjnych z prawem. Ten ostatni organ - zgodnie z ustanowioną dlań właściwością - zajął prawomocne stanowisko w sprawie, odrzucając skargę w oparciu o stwierdzenie, że w sprawie nie wydano żadnej decyzji administracyjnej i że w tej sytuacji należy ona do właściwości sądu pracy. Stanowisko to jest w świetle materiału zgromadzonego w sprawie w pełni zasadne. W istocie rzeczy nie występuje zatem w przedmiotowej sprawie żaden spór kompetencyjny między sądem a organem administracji, który zamykałby skarżącemu drogę do uzyskania ostatecznego sądowego rozstrzygnięcia jego sprawy.

W tej sytuacji Kolegium Kompetencyjne postanowiło zająć stanowisko, jak w sentencji.

=====